

8
december
1988
glasilo szdl
občine
logatec

Logaške NOVICE

Odprimo vrata ustvarjalnosti

Iztekačo leto 1988 nam bo v spominu ostalo kot leto velike inflacije, slabih zaslužkov in leto, v katerem smo – na razburkani politični sceni – sprejeli ustavna dopolnila. Naš namen ni gledati nazaj. Predstaviti želimo naloge in poglede sindikata za leto 1989. Ustavna dopolnila prinašajo novosti, ki se jih niti ne zavedamo v celoti, izvedbeni akti, predvsem pa zakoni, ki bodo sprejeti do novega leta – pa nakazujejo spremembe, na katere večina od nas ni pripravljena, saj smo vse predolgo živeli v nekem drugem času, v nekem čisto drugem svetu.

Tržno gospodarstvo, tuja vlaganja, različni lastninski odnosi so termini, ki jih poslušamo in beremo vsak dan, pri tem pa se ne zavedamo dovolj, kako trde so te besede in tuje našemu načinu življenja in mišljenja.

V sindikatu se zavedamo, da čez noč ni mogoče spremeniti ničesar, zato menimo, da je za uveljavljanje novega načina gospodarjenja in razmišljanja potreben čas. Bojimo se, da brez ustreznih socialnih programov, ne bomo sposobni zakorakati v nove čase, saj je lahko ta prehod kot slab nakup nove obleke – zanjo smo se odločili zaradi njene lepe barve, potem pa ugotovimo, da nam je pretresna in zato neuporabna.

Republiški svet Zveze sindikatov je pri obravnavi osnutkov zakonov sprejel nekaj stališč in pripomb, od katerih ne namerava odstopiti, saj meni, da tako bistveno posegajo v pravice delavcev, da prehajamo iz ene teoretične skrajnosti v drugo, ne da bi pri tem razumeli delavca in njegove stiske. Sindikat ne more pristati na nikakršno razprodajo samoupravljanja, niti na razprodajo položaja delavca in vloge sindikata v tem sistemu. Zato bomo zahtevali minimalni obseg garancij in opredelitev ustavno pravnega položaja delavca in državljana. Ne strinjamo se s tistimi, ki želijo delavca postaviti v mezdn položaj, saj se povsod v razvitem svetu uveljavlja takomenovana participacija delavcev, pri nas pa posamezniki demagoško razlagajo, da bi ukinitve samoupravljanja lahko čez noč rešila naše neuspešno gospodarstvo.

Predsedstvo RS ZSS se zaveda, da se bo s sprejetjem paketov zako-

nov spremenila tudi vloga sindikata. Z razširjeno sejo RS ZSS v mesecu juniju se je Zveza sindikatov pričela preoblikovati v zvezo delavcev in s tem začela prevzemati polno odgovornost do svojih članov. Vloga sindikata v pogojih različnih lastnin se bistveno menja, ostaja pa konkretna naloga zaščite delavcev. Delavcu moramo zagotoviti tak položaj, da bo lahko s svojim delom na delovnem mestu, zagotovil sebi in svoji družini socialno varnost. Sindikalna organizacija mora svojo prenovo nadaljevati v kadrovske in strokovno krepitve same organizacije ter organizacijsko prilagoditi svoje delovanje novim razmeram.

Prenova gospodarstva in s tem tudi sindikata je nujna, vprašanje, ki

ostaja odprto je, ali se tega dovolj odgovorno zavedamo in si to tudi resnično želimo. Želja, da bi postali odprta, demokratična in ustvarjalna družba bo v letu 1989 uresničena le, če bomo odprli vse ventile naše ustvarjalnosti. Tako se ne bomo izgubili v sivini revščine. Odgovorno se moramo zavedati škode, ki jo delamo

sebi in prihajajočim generacijam. Če bo leto 1989 resnično prineslo preobrat v našo miselnost in način dela, se nam bo izpolnila prav tista želja, ki si jo vsi želimo, to je boljši in lepši jutri za vse.

PRESEDSTVO OBČINSKEGA
SINDIKALNEGA SVETA

Koledar Logaških zanimivosti

Krajevna skupnost Naklo je 13. decembra predstavila koledar za leto 1988 in njegove ustvarjalce: oblikovalca, dipl. arhitekta Igorja Resnika, ki je skupaj z Miho Tršarjem prispeval tudi fotografije, in Marcela Štefančiča, ki je pripravil besedilo k posameznim zanimivostim.

Kot je dejal tajnik krajevne skupnosti, tovariš Ante Vladič, je koledar izšel v nakladi 3300 izvodov, ki so jo s sodelovanjem logaškega združe-

nega dela skoraj v celoti prodali. Od ideje, ki jo je prispeval svet krajevne skupnosti Naklo, do izvedbe pa je bilo veliko poti, veliko naporov. Na tej poti je glavno nalogo opravil mladi, a nadarjeni arhitekt naš sokrajan Igor Resnik, ki je na slovesnosti podal svoj pogled in razmišljanja o koledarju.

Na dvanajstih straneh so izbrani motivi kulturne in naravne dediščine, med katerimi so znamenitosti, ki jih dobro poznamo, pa tudi naše zanimivosti, na katere pogosto pozabljamo, ali se jih ne zavedamo, čeprav jih gledamo na naših vsakodnevnih poteh. Oblikovalec je opozoril tudi na dejstvo, da s fotografijo lahko marsikaj skrijemo, tudi to, da na fotografiji lep detajl stoji na propadajočem objektu, in takih je kar nekaj. Zato je marsikatera fotografija lepša od resnice. Nekatere naše stavbe, spomenike že tako najeda čas, da jih bomo težko obnovili. Ne smemo sicer pozabiti, da smo z dobro voljo in poslušom nekatere sanirali (čevški vodnjak, lipov drevored). Morda bi nam to bila lahko opora za nadaljevanje.

Marcel Štefančič je koledarju dodal tekstualni del – opise posameznih etnografskih, arhitektonskih in naravnih zanimivosti. Podatke je bilo težko zbrati. O nekaterih zanimivostih sicer obstajajo pisani viri, za katere pa obstajajo podatki le iz ustnih virov. Prav zato imajo ti tiskani podatki toliko večjo vrednost, saj jih bomo s koledarjem ohranili bodočim rodovom.

Svoje zadovoljstvo in pohvale so ob predstavitvi izražali prav vsi. Predstavniki združenega dela pa so pokazali tudi voljo za sodelovanje v prihodnje in izven lokalno začrtanih meja, saj, kot je dejala tovarišica Jakličeva, bi naš koledar v poplavi koledarjev dvomljive vrednosti lahko ponudili tudi v širši slovenski prostor. Koledar je tu. Ocenili ga boste lahko tudi vi sami.

Ob 30-letnici

Letošnje leto je pomenilo tudi leto, ko je minevalo 30 let enotne osnovne šole. Ali lahko to leto označimo kot prelomno? Najbrž že tja od Prešerna ni bilo obdobja, v katerem bi imeli tako polno in enotno zavest o tem, kaj pomeni danes narod, njegova kulturna dediščina, vključevanje v današnji svet, mednarodno kulturo in nastavek za novo tisočletje. Kaj pomeni za bodoči čas in odpiranje v novo vzgojo in izobraževanje? Zakaj prelomno leto? Problemi izstopajo v vsej nezastrtosti, kritični pokazatelji se verižijo, odkrivajo se vzroki. Nekje tam smo, ko človek začuti žejo, da bi se pognal kvišku. Ali je lahko krizni čas tudi čas spreminjanja in rojevanja novega? 30-letnica osnovne šole je bila prava priložnost, da se vprašamo, kje se nahaja naša osnovna šola v tem trenutku, kako se odziva na zahteve, ki jih postavljajo svetovni trendi razvoja gospodarstva, znanosti in tehnike in zahteve, ki jih sproščajo zahtevne razmere v državi. Po mnogih poskusih, stranpoteh in zmotah nedavnih reform šolstva, se danes takoj zdrzemo ob najmanjšem poskusu prenavljanja, reformiranja. Saj se resnično zdi, da je ob današnjih finančnih in motivacijskih stiskah današnjega šolstva in ob vseh drugih problemih kriznega obdobja, razmišljanje o poskusu prenavljanja in izboljševanja, utopijska. Kljub vsemu, taka, kot je, osnovna šola ne sme in verjetno ne bo ostala. Še naprej bo to šola nenehnega humaniziranja, ohranjanja in negovanja kulturne tradicije in zgodovinske tradicije, kot plodnih tal nadaljnega človekovega vzpona. Poleg tega pa bo, rada ali ne, morala vzgajati človeka za življenje v postindustrijski informacijski družbi in za življenje v 3. tisočletju. Ob tem pa bo morala vleči težo sedanjosti, ki nosi s sabo vso težo resničnosti. Ta resničnost sedanjosti pa je močnejša od preteklosti in prihodnosti.

Naslednja 30-letnica enotne osnovne šole bo že leta 2018. Torej moramo točno vedeti, kakšna znanja bo potreboval naš človek za spodobno življenje leta 2018. In prav je, da to vemo danes – mogoče bo morala obvladati umetno inteligenco.

Zadnjič sem bral, kakšno revolucijo naj bi v vzgoji in izobraževanju napravil radio. Danes se ob tem samo nasmehnem in pred očmi mi je čas, ko smo otroci še verjeli, da so v čarobni škatli živi možički.

Jakob KOKALJ

Delovni načrt logaških obrtnikov

Skupščina združenja obrtnikov je v začetku decembra sprejela delovni in finančni načrt za prihodnje leto.

Delovni načrt zajema tekoča, funkcionalna opravila, poleg njih pa nekaj osrednjih nalog, ki zahtevajo večjo in zahtevnejšo delavnost. Omenimo le vključevanje v splošni poslovni informacijski sistem v obliki borze ponudbe in povpraševanja, ki bo zajel tako organizacije združenega dela kot zasebne proizvajalce. Dokaj zajeten bo finančni zalogaj za zaokrožitev lastninske pravice v zgradbi, kjer združenje opravlja svojo dejavnost. Kako bo z oblikovanjem obrti namenjenega dela prostorskega in zazidalnega načrta, s skladom za pospeševanje razvoja drobnega gospodarstva in s sprejemom sporazuma o pospeševanju razvoja, pa bomo videli kmalu. Kljub načelnemu nenasprotovanju se stvari le ne premaknejo. Je res denar edina ovira?

Jago

Srečanje obrtnikov

Prijazno in ugajeno so pri »Krpanu« v začetku decembra sprejeli v goste obrtnike in njihove upokojene tovariše. Srečanje je, četrtič zapored, pripravilo logaško obrtno združenje, udeležili so se ga tudi gostje iz sosednjih združenj in predstavniki obeh logaških združenj, »Notranjke« in »Prevoza«. Prešerno, ob družabnih igrah in spretnostnih merjenjih moči je noč kar hitro izgubljala svojo temo. S priložnostnimi besedami sta zbrane pozdravila predsednik organizacijskega odbora Alojz Molč in predsednik združenja, Vlado Puc. Z najboljšimi željami, pa tudi s kancem zaskrbljenosti, se je srečanje izteklo v nov dan, proti novemu letu 1989.

Poslovna informatika

Bližajo se časi, ko bo bolje imeti strgan žep kot biti brez ustreznih informacij. To sicer delno velja tudi sedaj, pri uspešnih gospodarjih še posebej. V Sloveniji se razvija ena od oblik poslovnega informiranja, t.i. PIC – poslovni informacijski center. Testno je začel delati v Celju, kjer je zbrana osrednja slovenska baza podatkov. Informacije naj bi služile v obliki borze ponudbe in povpraševanja obema deloma gospodarstva: združenemu in zasebnemu, predvsem s področja proizvodnje, proizvodnih storitev in trgovine. Sistem temelji na podobnem sistemu, ki deluje znotraj EGS in mu je tudi prilagojen. Borzni podatki v sistemu EGS so zvečine »sveži«, stari nekaj dni. Naš sistem bo za zdaj bolj statičen, a le na začetku. Prerasel naj bi v učinkovit gospodarski informacijski sistem, kjer bodo podatki zainteresiranim na voljo vsak trenutek, idealno – čez nekaj »telefonskih« let – na sedežu vsake zainteresirane obratovalnice.

Za zdaj so vpisi v bazo podatkov še brezplačni, normalno pa je treba pričakovati, da bo kasneje treba informacije plačevati. Gospodarska zbornica in »Lesnina«, ki je prevzela nalogo informacijskega središča za ljubljansko regijo, vabita obrtnike, pa tudi združeno delo, da se vabilu za vključitev odzovejo. Obrtno združenje je svoje člane o tem že obvestilo, morda pa ni odveč, da se vest prenese tudi z občinskim glasilom. Obrtniki se v sistem vključijo na obrtnem združenju.

Jago

V najem oddam 65 m² poslovne-
ga prostora za skladišče ali mirno
obrt. Električna in voda v prostoru.

Kojadinovič Slavko, Brod 1, Loga-
tec

18.000

NA PODLAGI SKLEPOV PREDSEDSTVA OBČINSKEGA
SINDIKALNEGA SVETA LOGATEC

IN
PREDSEDSTVA OK ZKS LOGATEC

RAZPISUJEMO JAVNO LICITACIJO

za odprodajo osnovnega sredstva R4-GTL, 408-120, letnik november 1984, prevoženih 56000 km. Izklicna cena je 6.000.000.- din.

Javna licitacija bo dne 18. 1. 1989 ob 15. uri na dvorišču DPO, Notranjska 14. Ogled avtomobila eno uro pred licitacijo.

Interesenti morajo pred pričetkom licitacije plačati varščino v višini 10 % od izklicne cene. Neuspelim kupcem bomo varščino vrnili po končani licitaciji.

Predstavniki pravnih oseb morajo predložiti pooblastilo in peti izvod virmana o plačani varščini.

Kupnino je treba plačati ob prevzemu. Rok prevzema je 5 dni po licitaciji, sicer kavcija zapade. Odprodaja se vrši po sistemu videno-kupljeno.

Prometni davek ni vračunan v izklicno ceno. Plača ga kavec, v višini 36,5 %.

Dodatne informacije lahko dobite dva dni pred licitacijo po telefonu številka 061/741-281.

Društvo gojiteljev malih živali 14. januarja 1989 organizira ogled evropske razstave malih živali, ki bo v Welsu na severu Avstrije. Cena enodnevnega izleta je 70.000 din, prijavitelj pa se do 30. 12. 1988 tajniku društva, tovarišu Rajku Rupniku. Vabljeni člani društva in vsi ljubitelji malih živali.

ODPRTO OD 9. DO 12. URE IN
OD 13. DO 16. URE,

ob SREDAH OD 9. DO 12. URE in
od 15.30 DO 18.00 URE.

OB SOBOTAH ZAPRTO!

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

**OKULISTIČNI
PREGLEDI**

PONEDELJEK OD 14. DO 16. URE

Naročila za pregled sprejemam vsak dan!

SE PRIPOROČAM!

Branka Jelovčan

*Stara cesta 5
61360 Vrhnika*

60.1990

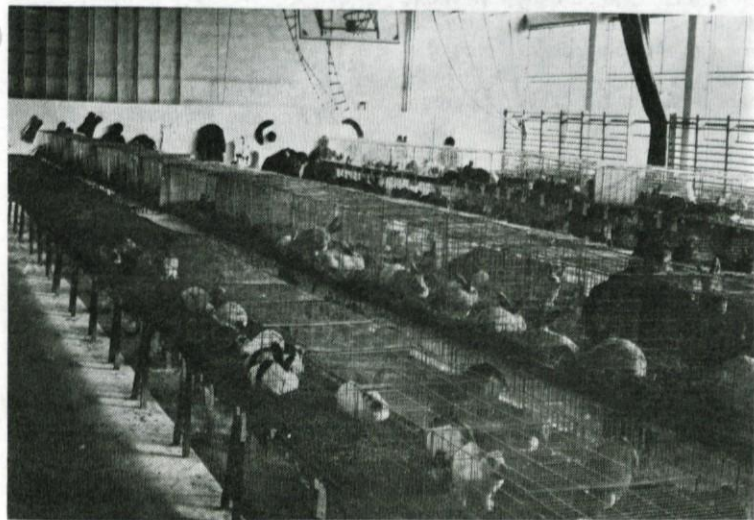
II. notranjska razstava malih pasemskih živali v Logatcu

Lansko leto je bila v Cerknici na pobudo DGMŽ Logatec prvič organizirana razstava malih pasemskih živali. Društva GMPŽ Logatec, Cerknica in Vrhnika so se ob tej priložnosti dogovorila, da notranjska razstava postane tradicionalna in da bi jo organizirali vsako leto v drugem kraju. Tako je letos razstavo organiziralo naše društvo. Razstava je bila glede na število razstavljenih živali druga največja v Sloveniji, saj je bilo razstavljenih okrog 600 primerkov kuncev, perutnine, golobov in drugih živali.

Take in podobne razstave so za obiskovalce pogosto edina možnost za ogled in spoznavanje raznih vrst in pasem malih živali, za gojitelje in društva pa priložnost, da svoje gojiteljske uspehe predstavijo širšemu krogu ljubiteljev živali.

Ob tej priliki se vsem obiskovalcem razstave in organizacijam ter posameznikom, ki so s svojim delom in sredstvi prispevali k uspešni izvedbi razstave, zahvaljujemo.

Miro Pogačnik

RADIO GLAS
LJUBLJANE
MED LJUDMI
TUDI O DOGAJANJIH
V NAŠI OBČINI

radio GLAS Ljubljane

Ljubljana, Kopitarjeva 2
tel.: 061/325-496, 325-494, studio: 328-944, 328-954

IZVIREN IN POSEBEN GLASBENI SPORED
BREZ NAPOVEDOVALCEV, PROGRAM VODIJO NOVINARJI.

ODDAJAMO NA UKVA 102,4 in 105,1 MHz
STEREO V ŽIVO

Velnik

VREČKE ZA GROSUPELJSKI KRUH

V MERCATOR - Pekarni Grosuplje smo pripravili lične papirnate vrečke za zavijanje naših izdelkov - kruha in peciva. Vrečke smo dostavili vsem trgovinam, ki prodajajo naš kruh z namenom, da bodo prispevale k kulturnejši oziroma higijenični prodaji kruha.

Zal pa opazamo, da nekateri trgovci vrečk ne uporabljajo v skladu z njihovim namenom in vanje zavijajo tudi vse drugo, predvsem delikatesno blago.

Prosimo vse poslovođe oziroma odgovorne za prodajo, da poskrbijo za namensko uporabo vrečk in pravočasno naročijo novo količino vrečk.

M - PEKARNA GROSUPLJE

Kako pa vrhniška pekarna in logaški prodajalci kruha???

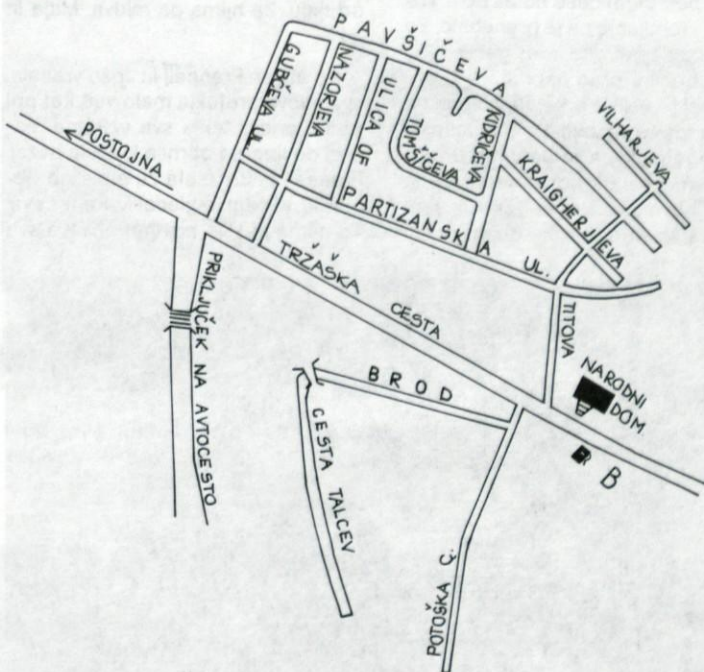
Po novoletno darilo za žensko, taščico, ljubico ...

v boutique

Sanpavlija

Pri nakupu nad 150.000.- din stranko tudi obdarimo.

Obiščite nas na STARI POŠTI V LOGATCU

PRVO ZASEBNO TRGOVINO Z ŽIVILI

na Nazorjevi ulici 6 v Logatcu

lahko obiščete vsak dan od 14. do 20. ure, v soboto in nedeljo pa od 9. do 20. ure.

Spomijam se generala Rudolfa Maistra

Minilo je sedemdeset let od tistih zgodovinskih dni, ko sta 25. novembra leta 1918, major Rudolf Maister in poročnik Malgaj zbrala zavedne in hrabre Slovence, razorožila nemške enote, z njihovim orožjem oborožila nove prostovoljce, nato pa krenila proti južni Štajerski, vzhodni Koroški in Prekmurju. Bilo je v času, ko je propadla osovražena avstroogrška država, ki je bila skupaj z Nemčijo poražena v prvi svetovni vojni.

Da so danes slovenska Koroška, slovenska Štajerska in Maribor naši – slovenski in jugoslovanski se je treba zahvaliti predvsem prvemu slovenskemu generalu Rudolfu Maistru in njegovim hrabrim borcem za severno mejo. Pa se ob jubileju spomnimo tega slavnega generala nekoliko drugače.

Bilo je poletnega dne leta 1933, pozno popoldne. Po Logatcu, ki je bil takrat še prava vas, je dišalo po svežem senu. Bil je čas košnje. Pred našo štalo, današnjim hotelom Krpan smo na klopi sedeli brat Jože in dvojček Mitja, sosed Franci Adler in jaz. Dobro se spominjam, da smo bili vsi bosí in v kratkih hlačah. V tistih časih je bilo pač tako, da smo vsi otroci v poletnem času hodili bosí. Otroško kramljanje pa je prenehalo, ko smo zagledali, da od gasilskega doma prihaja proti nam starejši oficir. Imel je velike brke, na hlačah pa široke rdeče pasove. Po teh pasovih smo ugotovili, da je general. Dogovorili smo se, da bomo vstali in ga po vojaško pozdravili. Tako je tudi bilo. Vstali smo in roke dolgo držali

v pozdravu. General, ki je hodil po drugi strani ceste, nam je strumno vrnil pozdrav. Mi smo še vedno stali in s svojimi otroškimi očmi zvedavo zrlí vanj. On pa nas je ogovoril: »Zdravo fantiči? Kako je kaj, ali znate dobro teči« – »Seveda znamo«, – smo mu z veseljem odgovorili. – »No, pa poglejmo, kdo od vas najhitreje teče! Pojdite z menoj!–

Peljal nas je na sredo ceste, ki pelje proti kapelici padlih vojakov v prvi svetovni vojni. Danes je to Notranjska cesta. Takrat je izgledala popolnoma drugače. Ni bilo niti asfalta, niti stavbe, v kateri je zdaj pošta.

Na levi strani ceste je rasla živa meja, ob desni pa je bil na pol podrt kamnit zid.

General je s peto škornja čez cesto narisal črto in nam dejal: »Ko bom naštel en, dva, tri, stecite. Teči morate do lipe pri kapelici padlih vojakov in nazaj. Kdor bo priteknel prvi, bo dobil nagrado.« Kakšno, ni povedal. In že je začel šteti ...

Stekli smo. Francelj, ki je bil najvišji in tudi šest, sedem let starejši, jo je ubral, da se je kar kadilo za njim. Razumljivo, na cesti je bilo prahu, kolikor si hotel. Takoj za njim je teknel najin brat Jože, leto dni starejši od naju. Za njima pa midva, Mitja in jaz ...

Ko sta se Francelj in Jože vračala, sva midva pretekla malo več kot pol poti. Vendar tekla sva vztrajno, naprej do lipe, se obrnila in tekla nazaj. Francelj in Jože sta že stala ob generalu, ki naju je gledal kako tečeva. To nama je vtilo novih moči. Ko sva

pritekla do njih, sva ga pogledala z vprašujočimi očmi, češ, vašo nalogo sva izpolnila. General nas je pohvalil. Potem pa je segel v žep in nam dal nagrado. Francelj, ki je bil prvi, je dobil 10 dinarjev, Jože pet dinarjev, Mitji in meni pa je dal po dva dinarja. »Vaju nagrajujem zato, ker sta bila tako pogumna, da sta tekmovala, čeprav sta vedela, da ne moreta zmagati.« Kako so nam sijale oči! Za Mitjo in zame je bila to prva nagrada, ki sva jo dobila, pa še iz rok generala povrhu.

Ob slovesu nam je general rekel, naj pridno telovadimo in se ukvarjamo s športom, da bomo zrasli v krepke fante in bili kos vsem nalogam, ki vojake čakajo v vojni. »Zavedajte se, da bo prišel čas, ko bo treba braniti domovino!« Obljubili smo mu, da se bomo držali njegovega nasveta. Ko je odhajal, smo še dolgo stali, z desnico v pozdravu. Potem smo stekli domov. Na hišnem pragu je oče vprašal, kaj je bilo in če vemo, kdo je bil ta general. Povedali smo mu o teku. Oče pa nam je povedal, da je bil to general Rudolf Maister, ki ima največ zaslug, da so Koroška in Štajerska z Mariborom naši. Povedal nam je še, da živi tu blizu Logatca, na Uncu.

Čas pa je tekkel ... Spet je prišlo poletje. Bil je vroč julijski dan. Oče in hišni delavec Stane, sta s konji delala na polju.

Zraven sva bila tudi Mitja in jaz. Ko je bilo pol njive že osute, se je na kolesu pripeljal občinski sluga Gustelj. Z očetom sta se nekaj tiho pogovarjala. Potem je oče prepustil delo Stanetu, naju pa dal na kolo in odpeljali smo se pred hotel »Kramar«, kjer je danes postaja milice. Med vožnjo nama je povedal, da je umrl general Rudolf Maister in da ga bodo peljali tod mimo v Ljubljano. Pred hotelom je bilo zbranih že nekaj moških, med njimi logaški župnik Tine Remškar. Njega sem si zapomnil po duhovniškem oblačilu. Kmalu se je prikazal velik vojaški rešilni avtomobil. Izstopil je oficir in odprl zadnja vrata avtomobila. Prisotni so drug za drugim vstopali v avtomobil in se poklonili generalu Rudolfu Maistru. Ko je izstopil najin oče, je rekel tudi nama, naj vstopiva. »Saj

sta ga poznala«, je še dodal. Vstopila sva. General je ležal na postelji, kakršne so pač v rešilnih avtomobilih, oblečen v generalsko uniformo, s prekrižanimi rokami. Nemo sva stala ob njem. Obujala sva spomin na naše srečanje. Naše otroške glavice so to smrt dojemale po svoje. Tako sva bila zatopljena, da naju je oče moral poklicati ven. Potem pa je rešilni avto odpeljal proti Ljubljani.

General Rudolf Maister je bil rojen 29. marca 1878 v Kamniku. Po poklicu je bil aktivni oficir v avstroogrski vojski. Ob koncu prve svetovne vojne je imel čin majorja. Slovenski narodni svet v Ljubljani pa mu je podelil čin generala, kot rodoljuba in patriotsko zavednemu Slovincu. Na ta način izkazano zaupanje je general v letih 1918 in 1919 z dejanji popolnoma opravičil.

Umril je na Uncu pri Rakeku, 26. julija 1934. Pokopan je v Mariboru.

Čeprav je bil Rudolf Maister po poklicu oficir, je bil tudi pesnik. Od tod tudi njegov nadimek Vojanov. Pisal je pesmi, polne narodnega prebujenja, zanosa in ponosa. Leta 1904 so izšle njegove Poezije in leta 1929 Kitica mojih, letos pa v redakciji Franca Zdravca Izbrane pesmi.

In kako smo fantiči, ki smo tekli za nagrado generala Maistra, izpolnili svojo domovinsko dolžnost? Vsi trije bratje smo bili partizani. Jože je bil kot osemnajstletni fant smrtno ranjen v boju z Nemci, jeseni leta 1943.

Sedemdeset let mineva, ko sta general Rudolf Maister in poročnik Ivan Malgaj popeljala prostovoljce v boj.

Zdi se mi prav, da se jih spomnimo s hvaležnostjo v srcu, saj smo imeli v njih pogumne poveljnike, ki so naše rodoljube popeljali v boj za slovensko zemljo.

Na misel mi prihajajo verzi Mihe Klinarja:

»Če v onih časih ne bilo bi nas, še večji kos slovenske zemlje bi utrgal tuji plaz«.

Bojan Tollazzi

Rudolf Maister

sozd mercator n.sub.o.
mercator d.o. rožnik n.sub.o.

tozd dolomiti n.sub.o.
trgovina na drobno
61000 ljubljana, tržaška 37b

OBVEŠČA

vse potrošnike gospodinjstevskega plina, da ga lahko kupite tudi v salonu pohištva blagovnice Logatec. Za nakup se priporočamo!

80-letnica logaške telesne kulture

Pred osemdesetimi leti se je v Logatcu začela organizirana športna dejavnost. O tem pričajo nekateri zapisniki in drugi, sicer skromni dokumenti, ki so nastali ob ustanovitvi Sokolskega društva.

Na Slovesnosti, ki sta jo v gornje-logaški šoli pripravila predsedstvo telesnokulturne skupnosti in izvršni odbor ZTKO, se je udeležilo veliko število športnih delavcev, športnikov in gostov. S slovesnostjo se je zaključilo obeleževanje te pomembne obletnice, ki so jo športniki počastili z velikim številom športnih prireditev. Odločili so se namreč, da

ne bodo pripravljali velikih proslav, ampak da bodo vsa športna tekmovanja in srečanja v letošnjem letu posvetili častitljivi obletnici. Tako je tudi bilo. Vrsta prireditev priča, da tudi sedaj v Logatcu telesna kultura živi, se razvija in dosega rezultate.

Na slovesnosti je spregovoril predsednik skupščine TKS, ki je opisal pot in razvoj telesne kulture, podelili pa so tudi priznanja dolgoletnim aktivnim športnim delavcem in športnikom, ki dosegajo dobre rezultate.

S slovesnosti so poslali tudi čestitko Leonu Štruklju ob njegovi 90-letnici.

športu, zlasti smučarskem teku. V šolskih športnih društvih so uspešni gimnastičarji, odbojkarji, atleti in še kdo. Razmeroma veliko mladih je vključenih v društva (ŠŠD Mladost ima več kot 200 članov), veliko občanov se ukvarja organizirano z rekreacijo. Res pa je, da s tem ne moremo biti zadovoljni.

Društva v nekaterih krajevnih skupnostih v občini so zelo aktivna.

V Rovtah so zgradili športno zabavni center kljub težkim razmeram, na Vrhu in v Lazah igrišče, aktivni so tudi v Hotedršici. Res pa je, da je bila telesna kultura v Logatcu pred leti uspešna in zelo odmevna.

Za vsako dejavnost, tudi za telesno kulturo so najbolj pomembni ljudje. Ti delajo, vodijo, spodbujajo aktivnosti. Vprašanje pa je, če jih znamo in zmremo za delo tudi nagraditi. Marsikatera dejavnost prav zaradi tega zamre.

V programu telesno-kulturne skupnosti smo opredelili, da bomo dejavnostim, ki imajo v Logatcu najboljše pogoje dali prednost. Ob tem pa bomo v okviru možnosti podprli vse tiste dejavnosti in društva, ki vključujejo mlade v organizirano dejavnost. Pri vsem tem pa je nagrajevanje strokovnih kadrov ena najpomembnejših nalog, saj brez njih ni dejavnosti. Uresničevanje programa

nam vedno ne uspeva tako kot bi to želeli, saj je veliko odvisno tudi od skromnih sredstev in dobre volje ljudi.

Posebno mesto pri razvoju telesno-kulturne dejavnosti imajo gotovo objekti. Teh nekaj imamo. Nekatero uporabljamo, nekatere smo opustili (zanemarili), ob vsem tem pa nam marsikaj manjka. Kakšne načrte imate, da bi stanje izboljšali?

S pomočjo širše družbenopolitične skupnosti smo v zadnjem obdobju zgradili kar nekaj objektov. Mislim na telovadnice in igrišča. Nekateri, z delovno zagnanostjo športnih delavcev, zgrajeni objekti pa propadajo, npr. skakalnica v Žibršah. Društva, ki upravljajo z njimi nimajo ne sredstev, ne moči, da bi drago obnovo tudi opravila. Mislim, da je potrebno uskladiti interes društev in sprožiti širšo družbeno akcijo. Postopoma pa bo potrebno pristopiti k usklajevanju interesov telesne kulture in turizma, ki lahko skupaj ustvarita dodatni dohodek tudi za športno dejavnost.

V sedanjem času predstavlja rekreacija temeljni način bolj zdravega življenja. Imam občutek, da pri rekreativni dejavnosti za-

Priznanje za dolgoletno aktivno delo je prejel tudi Slavko Kavčič

Ob pomembnem jubileju smo se pogovarjali s predsednikom skupščine TKS, tovarišem Bogdanom Comino

80-letnica je gotovo priložnost, ko se spominjamo preteklosti, urejamo spomine... Je pa tudi začetek novega. Kaj po vašem mnenju pomeni prehojena pot in kakšne osnove daje za nadaljevanje dela?

80-letnica telesne kulture v Logatcu pomeni, da je telesna kultura začela organizirano delovati leta 1908, z ustanovitvijo Sokolskega društva. V določenih oblikah ljudskih, zimskih in drugih športov pa ima gotovo že precej daljšo tradicijo.

Preveč časa in prostora v časopisu bi zahteval ta intervju, če bi hoteli poglobljene odgovore o družbenih in drugih vplivih za razvoj celovite telesne kulture v Logatcu. Nedvomno pa je, da je razvoj bogate društvene telesne kulture, o kateri ob tej priliki največ govorimo, slonel na zagnanosti in sposobnosti ljudi. Kljub mnogim spremembam bomo morali do določene mere graditi društveno telesno kulturo na pridobljenih izkušnjah. Res pa je tudi, da je vedno

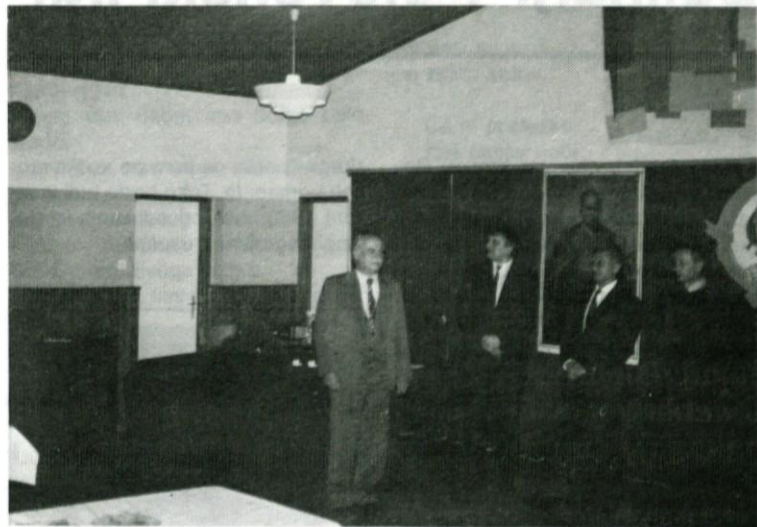
težje navdušiti ljudi za delo v telesni kulturi. Telesna kultura bo morala v bodoče dati še več priznanja tem delavcem, strokovnjake pa bo treba plačati.

V zadnjem obdobju je največ pridobila šolska telesna vzgoja, saj počujejo dobri strokovnjaki, v dobrih prostorskih pogojih. To je tudi prav, saj ima vsa populacija mladine od šestega do petnajstega leta redno in kvalitetno telesno vadbo.

Če brskamo po spominih in rezultatih, se zdi, da je bila telesna kultura nekdanj v Logatcu veliko boljša, množičnejša, pa tudi vrhunskih rezultatov je bilo veliko. Kakšni so po vaše vzroki, da danes temu ni tako?

Določena dinamika sprememb v oblikah društvene dejavnosti, vzponov in zastojev v uspešnosti, je bila vedno prisotna. To je normalno in razumljivo, saj je vse odvisno od ljudi, ki se spreminjajo, odhajajo, za njimi pa prihajajo novi.

Tudi danes dosegamo odlične športne uspehe v smučarskem

Med logaškimi športniki so posebej uspešni smučarji tekači, ki nam vedno znova presenečajo z odličnimi rezultati

nemarjamo predvsem mlade. Včasih so se ti združevali v telovadnih društvih. Danes te oblike, vsaj v Logatcu, ne poznamo.

Strinjam se, da je veliko premalo mladih vključenih v organizirano športno vadbo, saj moramo prav tem privzgojiti veselje in potrebo po vadbi in s tem skrb za lastno zdravje. Možnosti so, saj bolj ali manj uspešno dela več kot 20 klubov in društev. Zbuditi interes za vključitev mladih pa je problem programov in ljudi, ki jih vodijo. Delo z mladimi postaja vedno bolj strokovno in pedagoško zahtevno. Izhod pa sem med drugimi možnostmi nakazal že v odgovoru na vaše tretje vprašanje.

Kljub problemom imamo v nekaterih panogah tudi odlične mlade tekmovalce. Ali menite, da jim (finančno, strokovno) nudimo dovolj dobre pogoje, da bi se razvili v vrhunske športnike?

Zelo razveselljivo je, da kljub razmeram v današnji družbi dosegamo

še vedno odlične rezultate. Do sedaj je bilo to mogoče dosegati predvsem s pridnostjo in iznajdljivostjo organizatorjev, ki so zagotavljali pogoje za te uspehe. Tudi v bodoče bodo športni uspehi odvisni od teh ljudi. Vendar zahteva kvaliteten oz. vrhunski šport veliko strokovnosti in sredstev. Zato bo nujna pomoč organizacij združenega dela in vseh, ki pomoč lahko nudijo.

Kakšni so vaši pogledi in razmišljanja, da bi ob praznovanju naslednje obletnice lahko rekli, da smo vendarle napredovali?

Telesne aktivnosti morajo postati sestavni del življenja vsakega človeka in njegove splošne kulture. Skrb za zdravje, kot eden od osnovnih pogojev za osebno srečno je gotovo interes vsakega človeka in družbe. Mislim, da je telesna kultura skozi to obdobje bolj ali manj zavestno ta najpomembnejši cilj uresničevala.

bn

Balinarji v slovenski ligi

Naša predstavitev bo kratka. Ne bomo vas obremenjevali s podatki o naših večletnih uspehih v balinarskem športu. Dokaz za to so številni pokali, plakete, diplome in medalje s tekmovalci. Ne potrebujemo velikih besed in hvale, pa vendar moramo nekaj spregovoriti o našem največjem uspehu, ki smo ga dosegli letošnje leto. Na kvalifikacijskih tekmovanjih v Renčah smo zmagali in se tako uvrstili v višji rang tekmovanja, v slovensko ligo.

Veliko presenečenje, posebej za Primorce. Niso verjeli, da bodo Notranjci tako uspešni. Prvo mesto je dokaz, da se z malo športne sreče in z veliko treninga tudi v balinarskem športu lahko dosežejo dobri rezultati.

Naš uspeh je končno tudi dokaz, da tudi balinarski šport uvrstimo med tekmovalne športe. To ni več rekreacija, niti gostilniški šport, kot se pogosto sliši na sestankih. In zdaj, ko so naše sanje postale resnica? Kako naprej? Finančna sredstva, ki jih dobimo od ZTKO ne bodo zadoščala. Kdo nam bo pomagal? Po grobih izračunih bomo potrebovali staro milijardo: za nove krogle, za tekmovanja, športno opremo in obnovo balinišča. Pravzaprav se še niti zavedamo ne, kakšni stroški vse nas čakajo, če hočemo tekmovali v slovenski ligi. Rešitev bi bila v sponzorstvu. Toda, koga pridobiti za to? S tem skromnim zapisom vabimo k sodelovanju organizacije združenega dela, obrtnike in prijatelje balinar-

skega športa, da nam po svojih močeh pomagata. Tako bodo tudi v sezoni 1989 naša prizadevanja in treninzi nagrajeni z uspehi.

N. M.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

**STANISLAVA
ISTENIČA**

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, njegovim sodelavcem in vsem, ki ste nam v tem žalostnem trenutku stali ob strani, nam izrekli sožalje, mu darovali cvetje in vence in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo članom Jamarskega kluba Logatec za govor in pomoč. Lepa hvala tudi tovarišu Čuku za nepozaben govor, delovni organizaciji KLI Logatec, gasilskemu društvu, pevskega zboru in pihalnemu orkestru iz Logatca. Žalujoch: žena Albina, hči Selma z družino, brata Franci in Berto z družinama

ZAHVALA

Ob boleči, nenadni izgubi našega dragega moža, očeta, brata, strica in dedka

IVANA PETKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom za vsestransko pomoč, Konfekciji Logatec, sodelavcem Elektro Ljubljana-okolica, šoferjem za podarjeno cvetje in lepo spremstvo na njegovi zadnji poti.

Lepa hvala g. župniku za opravljen obred in cerkvenemu pevskega zboru za prelepo petje. Hvala vsem, ki ste ga pospremili v njegov prerani grob.

Vsi njegovi

ZAHVALA

vsem, ki ste bili z nami, ko je odšel od nas

**MAKSIMILIJAN
KOLEDNIK**

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo Postaji milice Logatec, Lovski družini Logatec, gasilskemu društvu in delovnim organizacijam za pomoč in darovano cvetje ter g. župniku za lep poslovlilni obred.

Žalujoch: žena Marinka, hčerka Miljana z družino in sin Franci

ZAHVALA

Ob boleči izgubi

**ANTONA
VILARJA**

se toplo zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in nas tolažili v težkih trenutkih.

Zahvaljujemo se g. župniku za lep pogrebni obred in predstavniku KS Naklo za poslovlilne besede.

Žalujoch: žena Rozi, sin Tone in hči Mija z družinama in sestra Fani

ZAHVALA

Vsem, ki ste spremili na zadnjo pot

FRANCA BRUSA

mu poklonili lepo misel in spomin, mu darovali cvetje, se iskreno zahvaljujemo

Posebej se zahvaljujemo vsem sosedom, ki so mu pomagali med njegovo boleznijo in ga bodrili.

Hvala dr. Skvarči za nego in skrb, Društvu invalidov Logatec, Društvu upokojencev Logatec, OO ZZB Tabor in tovarišici Krašna za besede slovesa, GG-TOZD Gozdarstvo Logatec, Petrol-TOZD Motel Lom in UO SO Logatec.

V srce so segle žalostinke pevskega zbora Tabor. Hvala tudi g. župniku za lep poslovlilni obred.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izraze sožalja in pomoč v najtežjih trenutkih.

Žalujochi hčerki z družinama

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega sina in brata

EDA SLAVCA

se iskreno in najtopleje zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani, nam izrekli ustno in pisno sožalje, mu darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo Železniškemu gospodarstvu Ljubljana-TOZD Elektroenergetika za darovano cvetje in besede slovesa ob grobu, kakor tudi za lepe, v srce segajoče žalostinke bratov Pimat.

Posebno se zahvaljujemo tudi g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoch: mama in sestra z družino

Novoletni vrtiljak

Če le moremo, v našem čaopisu namenimo nekaj prostora tudi našim najmlajšim dopisnikom. Zelo pridni so, zato imamo vedno težave, saj težko objavimo prav vse njihove prispevke.

V letošnji zadnji številki jim zato namenimo malo več prostora. **SREČNO VSEM NAŠIM DOPISNIKOM. DA BI V NOVEM LETU NAPISALI VELIKO BESED LJUBEZNI, LEPOTE, VELIKO SREČNIH IN RAZIGRANIH BESED!**

Najlepši kraji moje domovine

Jaz rad hodim v Prekmurje. Tam imam staro mamo in starega ata. Tudi sestrični imam tam. Skoraj vsak dan hodimo na njive. Včasih gremo k sosedovim. Tam se gremo karte ali človek ne jezi se. Včasih gremo na lučke. Radi nagajamo kravam.

Gašper Kociper, 2.b

Zelo rad grem na počitnice v Celje, k stari mami. Ima veliko živali in veliko sadja, ki ga pomagam obirati.

Janez Turk, 2.a

Zelo rad hodim v Trento. Tja grem z očetom in sestro. Videl sem Kugyjev spomenik in kmetije v dolini. Lep kraj je tudi Medvedje brdo. Tam gor imamo kmetijo.

Andrej Rupnik, 2.a

Vzel sem denar

Zelo sem si želel kupiti dežnik. Vzel sem mami denar. Sestra me je videla in povedala mami. Mama me je kaznovala. Za kazen sem moral biti ves dan doma. Drugi dan je mama povedala še očetu. Tudi on je bil hud.

Andrej Rupnik, 2.a

Nekoč sem vzel doma denar. Iz šole grede sem šel v trgovino. Kupil sem si lučko. Ko sem prišel domov, me je oče vprašal, zakaj sem vzel denar. Povedal sem, da sem si kupil lučko. Oče mi je rekel, da bom kaznovan, če še enkrat vzamem denar.

Gašper Kociper, 2.b

Jaz sem si zaželel flavto. Zelo sem si želel igrati nanjo. Ker sem slutil, da mi mama ne bo kupila flavte, sem ji vzel denar. Potem sem bil zelo tepen.

Janez Turk, 2. a

Želel sem kupiti nove vezalke. Vzel sem mami denar in si šel kupit vezalke. Ko sem prišel domov, sem si dal vezalke na superge. Ko je mamica prišla domov, sem ji rekel, da so se mi utrgale vezalke in sem si kupil nove. Mama ni nič rekla.

Boris Fortuna 2.b

Letos ni celodnevne šole

Dopisniki od 1. do 4. razreda OŠ 8 talcev so nam pisali, kako se počutijo v šoli in kaj jim je bilo všeč v celodnevni šoli.

Kaj mi je bilo v celodnevni šoli všeč?

- ni bilo treba nositi vsak dan torbe domov,
- doma ni bilo treba pisati naloga in se učiti,
- vsak dan smo imeli rekreativni odmor,
- več je bilo ur telesne vzgoje,
- vsak dan smo se v šoli igrali,
- bilo je zelo zanimivo.

Kaj me letos v šoli jezi?

- da se fantje včasih stepejo,
- da nimamo rekreativnega odmora,
- nikoli se ne igramo,
- vsak dan moram nositi šolsko torbico,
- vsak dan moram doma pisati naloge,
- da moramo sedeti z dečki.

Kakšna je najboljša tovarišica?

- prijazna, potrpežljiva, šaljiva, dobra,
- včasih pogleda skozi prste,
- ne narekuje prehitro,
- ne daje podpisov,
- lepo piše na tablo,
- nas ima zelo rada.

slutila, a bila sem jezna in razočarana, ker sem na tak način zvedela, da ga ni.

Saša Perpar

Dedka Mraza sem se zelo veselila. Verjela sem v čisto pravega. Tisto leto pa sem v njem prepoznala obraz, ki mi je bil dobro znan. Niso me mogli več prepričati. Zame je postal del pravljic. Kljub temu se ga vsako leto znova razveselim.

Jasna Hladnik

Dedka Mraza imamo radi

Od kod vsako leto pride?

- z drugih krajev,
- z visokih planin za devetimi gorami,
- z ledenih, zasneženih gora.

Kakšen je?

- zelo star, debel, ima dolgo belo brado,
- prisrčen, nasmejan, radodaren.

Kaj bo imel letos v košu?

- zime: punčko, kotalke, knjigo, kapo, sneg, živega kužka,
- za mamico: kavo, copate, zdravje, aspirin,
- za očka: pas, uro, cigarete,
- za tovarišico: nalivnik, gobo, vesele, poln koš petic

Lepo je bilo verjeti v dedka Mraza

Sredi dneva je zazvonil telefon. Prav ponosno sem dvignila slušako. Bila je teta iz Ljubljane. Zaslišala sem: »Halo, Sašika, kaj si letos želiš za dedka Mraza?« Ostala sem brez besed in se zamislila. Nekaj sem že

Dedek Mraz

prinesi sani in bratu kolo.

Če ni pretežko, čim daljše noči utrujeni mami.

A sestrici Milki podari pletilki, ki pleteta sami.

Hermína Novšak

Naš kuža

Naš kuža pri babici stanuje, je lump in tako se imenuje.

Ves dan veselo poskakuje in nam vsem copate sezuje.

Ko pridem iz šole domov, me pozdravi hov, hov.

Petra Žigan,
3. b OŠ 8 talcev

KULTURNA KRONIKA

Prepevali smo na Dolenjskem: – Mešani pevski zbor DMG Logatec je konec novembra gostoval v Novem mestu. Prijateljstvo z Mešanim pevskim zborom IMV Novo mesto, ki ga vodi nekdanji logaški glasbeni učitelj Slavko Rauch, se je spletlo aprila letos, ko je zbor pel na logaškem odru.

Mešani pevski zbor DMG Logatec, pod vodstvom zborovodje Zdravka Novaka se je novomeškim poslušalcem predstavil s programom umetnih in narodnih pesmi, med katerimi je poslušalcem posebej ugajala priredba narodne Dajte, dajte. Z nastopom v Novem mestu je zbor začel novo koncertno sezono, v kateri bo njihov najpomembnejši nastop gotovo koncert ob 5-letnici delovanja.

S prenavo na boljše pevsko pot – Logaški oktet je oktobra letos načel svojo 18. pevsko jesen. Na straneh Logaških novic je bilo o delu okteta vsa ta leta velikokaj napisanega: o delu, težavah, uspehih, zadregah, o nepozabnih dogodkih, ki so spremljali logaške pevce in prek njih glas o Logatcu daleč naokoli. Tudi ob odločilnih trenutkih oktetovih prizadevanj je bilo napisano to in ono. Tudi to pot gre za pomembno odločitev.

Letošnjo pevsko sezono je oktet začel z delno prenavo. Vse dosedaj je kar šesterica pevcev pela v oktetu od vsega začetka: Janez Gostiša, Cveto Maček, Peter Grom, Marcel Stefančič, Tomo Uršič in Franc Mihevc (kar je svojevrsten primer med okteti na Slovenskem), nad 12 let pa še Primož Sark in Anton Žigon. To je za programsko obvladovanje, za muzikalično upetost zelo koristno in dobro, manj dobro pa utegne učinkovati zasedbeno vztrajanje na smotno in kvalitetno nadaljevalno poslanstvo okteta. Logaški oktet ima v logaški in slovenski pevski kulturi svoje mesto, ki ga naj ne zanemari, nasprotno: naj ga plemeniti z nadaljnjimi umetniškimi prizadevanji. Tem prizadevanjem na kvar pa bi utegnile biti radikalne spremene, denimo: polovica ali celo več zamenjave hkrati.

Zato se je oktet to pot odločil za troje zamenjav tam, kjer je starostna in pevška osvežitev najbolj nujna, delo pa naj bi teklo kar se da s čimmanj opaznimi pevskimi osekami. Na novo je oktet pritegnil k delu dva obojavnata mlada pevca. Andrej Logar (mlajši) iz Gornjega Logatca poje prvi tenor namesto Janeza Gostiše, ki nadomešča pri drugem tenorju Marcela Stefančiča, ki se skupaj s Tomom Uršičem poslavlja od okteta. Namesto Uršiča pa poje drugi novi pevec Lovro Grom.

Iz prejšnje zasedbe pa ostajajo v oktetu poleg vodje Janeza Gostiše tudi Cveto Maček, Peter Grom, Primož Sark, Franc Mihevc in Anton Žigon.

V prenovljeni zasedbi se je Logaški oktet prvič predstavil v Gornjem Logatcu konec novembra na slavnosti, posvečeni 80-letnici telesne kulture v Logatcu.

Logaškemu oktetu vse dobro na pevski poti.

maš

Logaške novice – glasilo SZDL občine Logatec. Predsednik izdajateljskega sveta Franc Jerina. Ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Branka Novak, tehnični urednik Miro Leskovec. Številka žiro računa 50110-678-87486. Tisk Srednja šola tiska in papirja, Ljubljana. Po mnenju sekretariata za informacije SR Slovenije št. 421-1/72 je glasilo oproščeno plačila davka od prometa proizvodov.

vabimo vas

Filmski spored za januar

- 30.–1. ameriška kriminalka NEDOTAKLJIVI, režija B. de Palma, glavne vloge E. Kostner, S. Connery (oskar 88)
Pred leti smo gledali nadaljevanko z Elliotom Nessom o skupini neustrašnih detektivov, ki so se v zgodovino zapisali zaradi uspešnega lova na Ala Capona. Prav to je tudi zgodba izredno uspelega filma Nedotakljivi.
3. ameriška grozljivka SMRT PO SMRTI, r. W. Craven, gl. vl. M. Laborteaux, K. Swanson
Moderna verzija Frankenstein, ko mladi računalniški genij vgradi robota v možgane umrle deklice.
- 6.–8. ameriška komedija ČUDEŽNO DEKLE, r. J. Demme, gl. vl. M. Griffith, J. Daniels.
Moderna zgodba mladega para, dekle pa se divje in nerazumljivo vede.
- 7.–8. ameriška kriminalka ANGELSKO SRCE, r. A. Parker, gl. vl. M. Rourke, R. de Niro, C. Rampling
Imenitna igralska zasedba in znani režiser obetajo dobro in napeto kriminalko. Gre za skrivnostno skupino, ki izvršuje umore na ritualen način. Režiser Polnočnega ekspresa se je ponovno izkazal.
10. zahodnonemška kriminalka CENA LJUBEZNI, r. P. Keglevič, gl. vl. A. von Klier, F. Bushrieser
Srečanje neusmiljenega policaja z 18-letno teroristko spremeni življenje obema.
- 13.–15. ameriška komedija POLICAJ IZ BEVERLY HILLSA, II., r. T. Scott, gl. vl. E. Murphy, R. Cox
Prvi del POLICAJA je navdušil in vragolije v drugem delu bodo odlični razlog, da si imenitnega Eddyja Murphyja ponovno ogledate.
- 14.–15. italijanski erotični GREŠNA NUNA, r. D. Donati, gl. vl. E. Grimaldi, G. Germano
Scenarij je sicer napisan po klasičnem delu Denisa Diderota, vendar je usoda mlade deklice, ki beži pred spominom na posilstvo v samostan, le pretveza, da avtorji naredo erotičen film iz prepovedanega območja.
17. italijanski erotični SKUŠNJAVE LEPE VDOVE, r. S. Bergonzelli, gl. vl. K. Michelsen, A. Marsina
V agenciji za propagando se odvija rivalstvo med mladim dekletom in lepo, agresivno vdovo.
- 20.–22. ameriška drama BARVA DENARJA, r. M. Scorsese, gl. vl. P. Newman, T. Cruise
Kdo se spominja imenitnega HAZARDERJA, filma, v katerem bi moral takrat Paul Newman dobiti oskarja? No, po mnogih letih ga je dobil za vlogo v filmu BARVA DENARJA, za nadaljevanje zgodbe iz HAZARDERJA. Tom Cruise, mladi pilot iz TOP GUNA, mu je uspešen tekmeč. Gre pa za pokvarjen svet profesionalnih igralcev biljarda. Upam, da se ne nalezemo kaj teh navad v biljardnici v Logatcu!
- 21.–22. ameriški pustolovski ZAKON OROŽJA, r. F. O. Ray, gl. vl. D. Carradine, L. van Cleef
Okruten policijski film, ki prisega na premoč in na močne živce.
24. ameriški znanstveno fantastični ZVEZDNE POTI IV. DEL, r. L. Nimoy, gl. vl. L. Nimoy, W. Shitern
Se še spominjate tujega bitja z ošiljenimi ušesi iz prejšnjih treh ZVEZDNIH POTI? Zdaj je tu četrti del s podnaslovom, ki govori sam zase: vrnitev domov.
- 27.–29. ameriški pustolovski DIH SMRTI, r. J. Glen, gl. vl. T. Dalton, M. D'Abo, J. Krabbe
Pa smo ga dočakali tudi v Logatcu, novega Jamesa Bonda namreč. Moramo reči, da je precej bolj »ustrezen« kot je bil Roger Moore, tale novi igralec Timothy Dalton, ki so si ga najbrž bolje zapomnile ženske iz TV nadaljevanke MISTRALOVA HČI. Novi James Bond se dogaja na daljnem Vzhodu, tako nekako kot RAMBO III, pa je precej boljši.
- 28.–29. italijanski erotični KALIGULA IN MESALINA, r. A. Pass, gl. vl. V. Bajovič, J. Turner, B. Rolland
Precej svobodno oblikovana, na razvratu starega Rima grajena zgodba o okrutnem cesarju Kaliguli in nimfomanki Mesalini.
31. ameriški pustolovski SOVRAŽNO OZEMLJE, r. P. Manoogian, gl. vl. G. Frank, R. Parker, J. M. Vincent
Grozljiva podoba nasilja v črnski stolpnici, kamor je slučajno zašel zavarovalni agent.